

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત ઉચ્ચ ન્યાયાલય, અમદાવાદ

પ્રથમ અપીલ નં. ૩૩૫૩/૨૦૧૨

મંજૂરી અને હસ્તાક્ષર માટે:

માનનીય શ્રી ન્યાયમૂર્તિ અકિલ કુરેશી

અને

માનનીય શ્રી ન્યાયમૂર્તિ વિપુલ એમ. પંચોલી

=====

૧	શું સ્થાનિક સમાચારપત્રોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવી શકે?	હા
૨	રિપોર્ટરને સંદર્ભિત કરવાનું કે નહીં ?	હા
૩	શું ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે ?	ના
૪	શું આ કેસમાં ભારતનું બંધારણ, ૧૯૫૦ અથવા તે હેઠળ કરવામાં	ના

	આવેલા કોઈ આદેશના અર્થઘટને સંબંધિત કાયદાનો કોઈ નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે ?	
પ	શું આ ચુકાદો દીવાની ન્યાયાધીશને પરીપત્રીત કરવાનો છે ?	ના

=====

પી.ઓ.એ. મેઘના જે. શાહ થકી જગદીશભાઈ અમરતલાલ શાહ

....અપીલકર્તા(ઓ)

વિરુદ્ધ

જિગ્નેશકુમાર દિનેશભાઈ ભોઈ અને પ....પ્રતિવાદી(ઓ)

=====

ઉપસ્થિતિ :

અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧ માટે શ્રી કે.એચ. ધોમસે સાથે શ્રી હિરેન એમ. મોદી,
એડવોકેટ.

પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૧ થી ૫ ને સીધી બજવણી, સોગંદનામું દાખલ કરેલ નથી.

પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૬ માટે શ્રી જી.સી. મઝમુદાર, વકીલ.

પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૬ માટે શ્રી એચ.જી. મઝમુદાર, વકીલ.

પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૧ થી ૫ ને નિયમબજવેલ છે.

=====

કોરમ : માનનીય શ્રી ન્યાયમૂર્તિ અકિલ કુરેશી

અને

માનનીય શ્રી ન્યાયમૂર્તિ વિપુલ એમ. પંચોલી

તારીખ : ૦૩/૧૨/૨૦૧૪

મૌખિક ચુકાદો

(દ્વારા : માનનીય શ્રી ન્યાયમૂર્તિ વિપુલ એમ. પંચોલી)

અપીલકર્તા-મૂળ દાવેદારે નડિયાદના માનનીય મોટર અકસ્માત દાવા ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા ફાળવવામાં આવેલ વળતરની રકમમાં વધારો મેળવવા માટે આ અપીલ દાખલ કરી છે. મૂળ દાવેદાર - અત્રેનો અપીલકર્તાએ નડિયાદની મોટર અકસ્માત દાવા પંચ સમક્ષ મોટર અકસ્માત દાવો અરજી ક્રમાંક ૨૧૦૮/૨૦૧૦ દાખલ કરી હતી, જેમાં તેણે રૂ. ૩૬ લાખ વળતર મંજૂર કરવાની પ્રાર્થના કરી હતી. તા. ૧૪મી મે ૨૦૧૨ના ચુકાદો અને અવોર્ડ દ્વારા નડિયાદની મોટર અકસ્માત દાવા પંચે ઉક્ત દાવો અરજીને અંશતઃ મંજૂર કરી હતી, જેના દ્વારા દાવેદારને કુલ રૂ. ૧૨,૫૫,૨૭૫/- વળતરની રકમ ફાળવવામાં આવી હતી. તેથી, ઉપરોક્ત મુજબ, દાવા પંચ દ્વારા ફાળવવામાં આવેલી વળતરની રકમમાં વધારો કરાવવા હેતુસર આ અપીલ દાખલ કરવામાં આવી છે.

૨. આ અપીલ દાખલ થવા સુધી દોરી જનાર સંક્ષિપ્ત હકીકતો નીચે મુજબ છે:

૨.૧ મોટર અકસ્માત દાવા અરજી ક્રમાંક ૨૧૦૮/૨૦૧૦માં દાવેદારનો એવો કેસ છે કે ૧૮મી મે ૨૦૧૦ના રોજ અપીલકર્તા પોતાની પત્ની અને પુત્રી સાથે ઇડરથી નડિયાદ ખાતે જૈન મંદિર ખાતે પૂજા વિધિમાં હાજરી આપવા માટે ગયા હતા. જ્યારે અપીલકર્તા અને તેમના કુટુંબજનો મારુતિ વાનમાં પરત ફરી રહ્યા હતા, ત્યારે કમલા ચોક પસાર કરતાં સમયે નોંધણી ક્રમાંક જીજે-૧-એચુ-૪૯૩૮ ધરાવતો એક ટ્રક સામેથી સંપૂર્ણ ઝડપે આવ્યો. મૂળ પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૪-ચાલક ટ્રકને બેદરકારીપૂર્વક અને ગાફલતાપૂર્વક હંકારી રહ્યો હતો, અને તેના પરિણામે, દાવેદાર દ્વારા હંકારી રહેલી નોંધણી ક્રમાંક જીજે-૭-એઆર-૮૧૦ ધરાવતી મારુતિ વાનને ઉક્ત ટ્રકે અથડામણ કરી. ઉક્ત અકસ્માતમાં દાવેદારને માથામાં તથા શરીરના અન્ય ભાગોમાં ઇજાઓ પહોંચી હતી.

૨.૨ ઉક્ત ઘટનાના સંબંધમાં, નડિયાદ ગ્રામ્ય પોલીસ સ્ટેશનમાં જીગનેશકુમાર દિનેશભાઈ ભોઈ દ્વારા સી.આર. નં. ૧-૯૩/૨૦૧૦ તરીકે પ્રથમ માહિતી અહેવાલ નોંધવામાં આવ્યો હતો. દાવા ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા જારી કરાયેલ નોટિસના અનુસંધાને, મૂળ પ્રતિવાદી નં. ૬-વીમા કંપનીએ પોતાનું લેખિત જવાબનામું (આંક ૨૮) દાખલ કર્યું હતું, જ્યારે પ્રતિવાદી નં. ૩-વીમા કંપનીએ આંક ૪૦ ખાતે લેખિત જવાબનામું દાખલ કર્યું હતું.

૨.૩ દાવેદારે દાવા અધિકરણ સમક્ષ પોતાનું નિવેદન (આંક ૪૩) આપ્યું હતું અને ટ્રકના ચાલક તરફથી થયેલી બેદરકારી સાબિત કરવા દસ્તાવેજી પુરાવા રજૂ

કર્ચા હતા. પોતાની આવક સાબિત કરવાની દૃષ્ટિએ, દાવેદારે વર્ષ ૨૦૦૮-૦૯ થી ૨૦૧૦-૨૦૧૧ સુધીના આવકવેરા રિટર્ન રજૂ કર્યા હતા. દાવેદારે અપંગતાનું પ્રમાણપત્ર જારી કરનાર ડૉક્ટરની પણ તપાસ કરાવી હતી. ઉક્ત ડૉક્ટર, ડૉ. વિજય રતિલાલ શેઠ,નું નિવેદન આંક ૪૭ પર નોંધાયેલ છે અને પ્રમાણપત્ર આંક ૪૮ પર રજૂ કરવામાં આવ્યું છે.

૨.૪ દાવા પંચે, ઉપરોક્ત દસ્તાવેજ તેમજ મૌખિક પુરાવાઓની નોંધ પરની સામગ્રીના આધારે મૂલવણી કરીને એવો નિષ્કર્ષ નોંધ્યો કે ટ્રકનો ચાલક ઉક્ત વાહન હંકારવામાં બેદરકાર હતો, જેના પરિણામે અકસ્માત થયો હતો. ત્યારબાદ, દાવા પંચે ભવિષ્યની આવકના નુકસાનના મથાળા હેઠળ રૂપિયા ૩,૫૬,૪૦૦/- અને વાસ્તવિક આવકના નુકસાનના મથાળા હેઠળ રૂપિયા ૧,૩૬,૮૭૫/- મંજૂર કર્યા; વધુમાં, પીડા, આઘાત અને દુખભોગ તથા જીવનના આનંદના નુકસાન વગેરે બદલ વળતરરૂપે વધારાની રકમો ઉમેરવામાં આવી, અને તેથી દાવેદારને વળતરરૂપે કુલ રૂપિયા ૧૨,૫૫,૨૭૫/- ફાળવવામાં આવ્યા.

૩. ઉપર જણાવ્યા મુજબ દાવા અધિકરણ દ્વારા પારિત કરાયેલા ઉક્ત આદેશથી વ્યથિત અને અસંતોષિત થઈ, મૂળ દાવેદારે વળતર રકમમાં વધારો કરવામાં આવે તે માટે આ અપીલ દાખલ કરી છે.

જ. અપીલકર્તા તરફથી વિદ્વાન વકીલ શ્રી કે.એચ. ધોમસે, વિદ્વાન વકીલ શ્રી હિરેન એમ. મોદી માટે, તથા પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૬-વીમા કંપની તરફથી વિદ્વાન વકીલ શ્રી જી.સી. મજમુદારને સાંભળ્યા.

પ. અપીલકર્તા તરફથી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલે મુખ્યત્વે દલીલ કરી હતી કે વીમા કંપનીએ ટૂકના ચાલકની બેદરકારી અંગે દાવા પંચ દ્વારા કરવામાં આવેલ નિષ્કર્ષ સ્વીકારી લીધો છે, અને તેથી તેઓએ અપીલ દાખલ કરીને ઉક્ત નિષ્કર્ષને પડકાર્યો નથી. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે દાવેદારે દાવા પંચ દ્વારા દાવેદારની આવક સંબંધિત આપવામાં આવેલ નિષ્કર્ષો અને વળતરની રકમમાં વૃદ્ધિ માટે આ અપીલ દાખલ કરી છે. વિદ્વાન વકીલે દાવેદારના સોગંદનામા સ્વરૂપે નોંધાયેલા નિવેદન પર આધાર મૂક્યો છે, જે આંક ૪૩ પર નોંધાયેલ છે. ઉક્ત નિવેદનમાં દાવેદારે સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું છે કે અકસ્માતમાં તેને માથામાં તેમજ શરીરના અન્ય ભાગોમાં ગંભીર ઇજાઓ પહોંચી હતી, અને તેથી તેને તાત્કાલિક મહાગુજરાત હોસ્પિટલ ખાતે ખસેડવામાં આવ્યો હતો, અને ત્યારબાદ તેને સ્ટર્લિંગ હોસ્પિટલ, અમદાવાદ ખાતે લઈ જવામાં આવ્યો હતો, અને સ્ટર્લિંગ હોસ્પિટલમાંથી તેને મેડીલિંક હોસ્પિટલ ખાતે લઈ જવામાં આવ્યો હતો, જ્યાં તેને ૨૨ દિવસ સુધી આઈ.સી.યૂ.માં રાખવામાં આવ્યો હતો. ત્યારબાદ તેને ઇન્દોર ખાતે જોઈતરામ હોસ્પિટલમાં ખસેડવામાં આવ્યો હતો. ત્યારપછી પણ તેને બોમ્બે હોસ્પિટલ, ઇન્દોર ખાતે ખસેડવામાં આવ્યો હતો. ત્યાં પણ તેણે ૩૦ દિવસ સુધી સારવાર લીધી હતી. દાવેદારે સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું છે કે અકસ્માતમાં

થયેલી ઇજાઓને કારણે તે કામ કરવાની સ્થિતિમાં નથી, જેના પરિણામે તેને આવકમાં નુકસાન સહન કરવું પડ્યું છે. દાવેદારે દસ્તાવેજી પુરાવા તરીકે વિવિધ હોસ્પિટલો ખાતે તેણે લીધેલી સારવાર સંબંધિત તબીબી કાગળો, દવાઓના બીલો વગેરે રજૂ કર્યા હતા. ઊલટતપાસ દરમિયાન તેણે આ હકીકતનો ઇનકાર કર્યો હતો કે અકસ્માતની તારીખ પહેલાં તેનો પુત્ર તેની સાથે ધંધો કરતો હતો. અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલે વધુમાં ડૉ. વિજય શેઠના નિવેદનનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો (આંક ૪૭). ઉક્ત સાક્ષીએ પોતાના નિવેદનમાં જણાવ્યું છે કે તેણે દાવેદાર જગદીશભાઈ અમૃતલાલ શાહની ૧૮મી ડિસેમ્બર ૨૦૧૦ના રોજ તપાસ કરી હતી, અને ત્યારબાદ તેણે આંક ૪૮ પર પ્રમાણપત્ર આપ્યું હતું. તેમના દ્વારા આપવામાં આવેલા પ્રમાણપત્ર મુજબ, દાવેદારને સમગ્ર શરીર માટે ૬૩% કાયમી અપંગતા છે, જ્યારે તેમણે વધુમાં એવું પણ જણાવ્યું છે કે ૧૦૦% કાર્યાત્મક અપંગતા છે. જોકે, ઊલટતપાસ દરમિયાન તેમણે જણાવ્યું છે કે તેમણે આ બાબતનો ઉલ્લેખ પ્રમાણપત્રમાં કર્યો નથી અથવા દર્દીની ૧૦૦% અપંગતા અંગે તેમાં નોંધ કરી નથી. અપીલકર્તા તરફના વિદ્વાન વકીલે વધુમાં દાવેદારે આકારણી વર્ષ ૨૦૦૮-૦૯ માટે રજૂ કરેલા આવકવેરા રિટર્ન (આંક ૯૪) અને આકારણી વર્ષ ૨૦૦૯-૧૦ માટેના આવકવેરા રિટર્ન (આંક ૯૫)નો ઉલ્લેખ કર્યો હતો. વિદ્વાન વકીલે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે દાવા પંચે દાવેદારે રજૂ કરેલા ઉપરોક્ત આવકવેરા રિટર્ન પર આધાર મૂકીને દાવેદારની સરેરાશ વાર્ષિક આવક રૂપિયા ૧,૯૨,૭૦૦/- ગણાવી હતી. જોકે, દાવા પંચે આંકિત ૪૬/૧ પર રજૂ થયેલ આકારણી વર્ષ ૨૦૧૦-૧૧ માટેના આવકવેરા રિટર્ન પર આધાર મૂકીને

ભૂલ કરી હતી. ઉક્ત રિટર્ન પર આધાર રાખીને દાવા પંચે નોંધ્યું હતું કે આકારણી વર્ષ ૨૦૧૧-૧૨ દરમિયાન દાવેદારની વાર્ષિક આવક રૂપિયા ૧,૫૩,૧૦૧/- હતી, અને તેથી વર્ષ ૨૦૦૮-૦૯ અને ૨૦૧૦-૧૧ માટેની દાવેદારની વાર્ષિક આવકમાંથી, એટલે કે રૂપિયા ૧,૯૨,૬૩૫/- ની સરેરાશ વાર્ષિક આવકમાંથી, ઉક્ત આવક કપાત કરીને દાવા પંચે દાવેદારની વાર્ષિક આવકની ખોટ રૂપિયા ૩૯,૫૩૪/- તરીકે ખોટી રીતે ગણાવી હતી. ઉક્ત આંકડાને આધારે દાવા પંચે ૯ ના ગુણકનો અમલ કરીને ભવિષ્યની આવકની ખોટની ગણતરી કરી હતી. વિદ્વાન વકીલે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે દાવા પંચે સુખસગવડો ગુમાવવાના મથાળા હેઠળ માત્ર રૂપિયા ૫૦,૦૦૦/- આપીને પણ ભૂલ કરી હતી.

૬. પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૬-વીમા કંપની તરફથી વિદ્વાન વકીલ શ્રી જી.સી. મજમુદારે મુખ્યત્વે રજૂઆત કરી છે કે દાવા પંચે દાવેદારની વાર્ષિક આવકહાનિની ગણતરી કરતી વખતે કોઈ ભૂલ કરી નથી. વિદ્વાન વકીલે વધુમાં રજૂ કર્યું કે દાવેદારનો પુત્ર અનાજના કમિશન એજન્ટ તરીકે એ જ વ્યવસાય કરે છે અને ઉક્ત વ્યવસાયમાંથી દાવેદારની આવક બંધ થઈ નથી. તેથી, દાવેદારે પોતે રજૂ કરેલા આવકવેરા રિટર્નોને ધ્યાનમાં રાખીને દાવા પંચે દાવેદારની ભાવિ આવકહાનિ રૂ. ૩૯,૫૩૪/- પ્રતિ વર્ષ યોગ્ય રીતે ગણવામાં લીધી છે. વિદ્વાન વકીલે વધુમાં રજૂ કર્યું કે ડોક્ટરે આપેલા અપંગતા પ્રમાણપત્રને જોતા એવું કહી શકાય નહીં કે દાવેદારને ૧૦૦% કાર્યાત્મક અપંગતા છે, અને દાવેદાર કમિશન એજન્ટ તરીકેના વ્યવસાયમાં ભાગ લઈ શકે છે તેમજ તે ઉક્ત વ્યવસાયમાં પોતાના

પુત્રને માર્ગદર્શન પણ આપી શકે છે, અને તેથી દાવા પંચે વળતર ફાળવવામાં કોઈ ભૂલ કરી નથી.

૭. અમે માનનીય વકીલશ્રીઓ દ્વારા કરવામાં આવેલી રજૂઆતો સાંભળી છે અને નોંધપર રજૂ થયેલા દસ્તાવેજો તેમજ મૌખિક પુરાવાનો વિચાર કર્યો છે. દાવેદાર – જગદીશભાઈ અમૃતલાલ શાહે આંક ૪૩ પર પોતાનું નિવેદન આપ્યું છે, જેમાં તેમણે વિશેષરૂપે જણાવ્યું છે કે તેમના મારુતિ વાન અને પ્રતિવાદી નં. ૪ દ્વારા હંકાવવામાં આવતી ટ્રક વચ્ચે તા. ૧૮મી મે ૨૦૧૦ના રોજ થયેલા અકસ્માતમાં તેમને ગંભીર ઈજાઓ પહોંચી હતી. તેથી, તેમને દવાખાનામાં દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા અને અમદાવાદ તથા ઈન્દોરની વિવિધ હોસ્પિટલોમાં સારવાર લીધી હતી. તેમણે આગળ નિવેદન આપ્યું છે કે ઉક્ત અકસ્માતમાં થયેલી ઈજાઓના કારણે તેમના શરીરના ડાબા ભાગને તેમજ જમણા હાથ અને પગને લકવો થયો હતો. તેમણે વધુમાં નિવેદન આપ્યું છે કે તેમનો ચહેરો વાંકો થઈ ગયો હતો, જેના પરિણામે તેમને મુશ્કેલીનો સામનો કરવો પડે છે અને તેઓ કામ કરવાની સ્થિતિમાં નથી. દાવેદાર દ્વારા પ્રાપ્ત કરાયેલ પરવાનાના આધારે તેમનો પુત્ર કમિશન એજન્ટનો વ્યવસાય ચલાવે છે. દાવેદાર કામ કરવાની સ્થિતિમાં નથી, તેથી તેમની આવક બંધ થઈ ગઈ છે.

દાવા અધિકરણે પોતાના ચુકાદો અને અવોર્ડએવોર્ડમાં નોંધ્યું છે કે જ્યારે દાવેદાર પોતાનું નિવેદન આપવા દાવા અધિકરણ સમક્ષ ગયા હતા, ત્યારે તેમને

ખુરશી સહિત ઊંચકી લાવવા પડ્યા હતા અને તેઓ અન્ય બે વ્યક્તિઓની મદદથી પોતાનું નિવેદન આપી શક્યા હતા.

આ તબક્કે, અમે અપીલકર્તા તરફથી માનનીય વકીલ દ્વારા આધાર રાખવામાં આવેલા સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણયોની નોંધ લઈએ છીએ. ઉક્ત નિર્ણયો નીરુપમ મોહન માથુર વિ. ન્યૂ ઈન્ડિયા અશ્યોરન્સ કંપની, જે (૨૦૧૩) ૧૪ એસ.સી.સી. ૧૫માં અહેવાલિત છે, તથા મોહન સોની વિ. રામ અવતાર તોમર અને અન્ય, જે (૨૦૧૨) ૨ એસ.સી.સી. ૨૬૭માં અહેવાલિત છે, તે કેસોમાં છે. ઉપરોક્ત બંને નિર્ણયોમાં, સર્વોચ્ચ અદાલતે રાજ કુમાર વિ. અજય કુમાર, જે (૨૦૧૧) ૧ એસ.સી.સી. ૩૪૩માં અહેવાલિત છે, તે કેસમાં આપેલા પોતાના અગાઉના નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો છે. તેથી, અમે રાજ કુમાર (ઉપરોક્ત)ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે આપેલા નિર્ણયનું અનુસરણ કરીશું. રાજ કુમાર (ઉપરોક્ત)ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે નીચે મુજબ ઠરાવ્યું હતું:—

“૮. અપંગતા એવો કોઈપણ પ્રતિબંધ અથવા ક્ષમતાનો અભાવ દર્શાવે છે, જેના કારણે મનુષ્ય માટે સામાન્ય માનવામાં આવતી રીતથી કોઈ પ્રવૃત્તિ કરી શકાતી નથી. કાયમી અપંગતા એટલે શરીરના કોઈ ભાગની અવશિષ્ટ અસમર્થતા અથવા ઉપયોગની ખોટ, જે સારવાર અને સ્વસ્થતા-પ્રાપ્તિની અવધિના અંતે અસ્તિત્વમાં હોવાનું જણાય, અને શરીરમાં શક્ય તેટલો મહત્તમ સુધારો અથવા સાજા થવાની સ્થિતિ પ્રાપ્ત થયા પછી પણ ઈજાગ્રસ્તના બાકીના જીવનકાળ દરમિયાન યથાવત્ રહેવાની સંભાવના હોય. અસ્થાયી અપંગતા એટલે ઈજાના કારણે શરીરના

કોઈ ભાગની અસમર્થતા અથવા ઉપયોગની ખોટ, જે સારવાર અને સ્વસ્થતા-પ્રાપ્તિની અવધિના અંતે અસ્તિત્વમાં રહેતી નથી. કાયમી અપંગતા આંશિક અથવા સંપૂર્ણ એમ બંને હોઈ શકે. આંશિક કાયમી અપંગતા એવો અર્થ આપે છે કે કોઈ વ્યક્તિ અકસ્માત પહેલાં જે તમામ ફરજો અને શારીરિક કાર્યો કરી શકતો હતો, તે બધાં હવે કરી શકતો નથી, જોકે તેમાંથી કેટલાક કરી શકે છે અને હજી પણ કોઈ લાભદાયક પ્રવૃત્તિમાં સંલગ્ન રહી શકે છે. સંપૂર્ણ કાયમી અપંગતા એવો અર્થ આપે છે કે અકસ્માતના પરિણામે કોઈ વ્યક્તિ કોઈપણ વ્યવસાય, રોજગાર અથવા તે સંબંધિત પ્રવૃત્તિઓ કરી શકતો નથી. મોટર અકસ્માતની ઈજાઓમાંથી ઉત્પન્ન થતી કાયમી અપંગતાઓનો વ્યાપ, વ્યક્તિઓની અપંગતા (સમાન તકો, અધિકારોનું સંરક્ષણ અને પૂર્ણ ભાગીદારી) અધિનિયમ, ૧૯૯૫ (“અપંગતા અધિનિયમ”, સંક્ષેપમાં) માં ગણાવેલી શારીરિક અપંગતાઓની તુલનામાં ઘણો વિશાળ હોઈ શકે છે. પરંતુ અપંગતા અધિનિયમની કલમ ૨(૧) માં ગણાવેલી અપંગતાઓમાંથી કોઈપણ જો મોટર અકસ્માતમાં થયેલી ઈજાઓનું પરિણામ હોય, તો વળતરની માંગણીના હેતુસર તે કાયમી અપંગતા ગણાઈ શકે છે.

૯. કાયમી અક્ષમતાનો ટકાવાર ડૉક્ટરો દ્વારા આખા શરીરને ધ્યાને લઈને, અથવા મોટા ભાગે શરીરના કોઈ વિશિષ્ટ અંગને ધ્યાને લઈને દર્શાવવામાં આવે છે. જ્યારે અક્ષમતા પ્રમાણપત્રમાં એવું દર્શાવવામાં આવે છે કે ઈજાગ્રસ્તને ડાબા નીચેના અંગમાં ૪૫% જેટલી કાયમી અક્ષમતા થઈ છે, ત્યારે તેનો અર્થ આખા શરીરના સંદર્ભમાં ૪૫% કાયમી અક્ષમતા એવો થતો નથી. કોઈ અંગની (અથવા શરીરના કોઈ ભાગની) અક્ષમતાની માત્રા, તે અંગની કુલ કાર્યક્ષમતાના ટકાવાર રૂપે દર્શાવવામાં આવી હોય, તો સ્પષ્ટ રીતે એવું માનવામાં આવી શકે નહીં કે તે આખા શરીરની અક્ષમતાની માત્રા છે. જો જમણા હાથમાં ૬૦% કાયમી અક્ષમતા હોય

અને ડાબા પગમાં ૮૦% કાયમી અક્ષમતા હોય, તો તેનો અર્થ એવો થતો નથી કે આખા શરીરના સંદર્ભમાં કાયમી અક્ષમતાની માત્રા ૧૪૦% છે (અર્થાત્ ૮૦% સાથે ૬૦%). જો શરીરના જુદા જુદા ભાગોને જુદા જુદા ટકાવારમાં અક્ષમતા થઈ હોય, તો આખા શરીરના સંદર્ભમાં કાયમી અક્ષમતા તરીકે દર્શાવવામાં આવતો તેનો કુલ સરવાળો સ્પષ્ટ રીતે ૧૦૦% થી વધુ હોઈ શકતો નથી.

૧૦. જ્યાં દાવેદારને ઈજાઓના પરિણામે કાયમી અશક્તતા થાય છે, ત્યાં ભવિષ્યની આવકના નુકસાનના મથાળાં હેઠળ વળતરની આકારણી એવી કાયમી અશક્તતાનો તેની આવક ઉપાર્જનની ક્ષમતા પર પડતા પ્રભાવ અને અસર પર નિર્ભર રહેશે. ન્યાયાધિકરણએ યાંત્રિક રીતે કાયમી અશક્તતાના ટકાવારને આર્થિક નુકસાન અથવા આવક ઉપાર્જનની ક્ષમતાના નુકસાનના ટકાવાર તરીકે લાગુ કરવો જોઈએ નહિ. મોટા ભાગના કેસોમાં, આર્થિક નુકસાનનો ટકાવાર, અર્થાત્ આવક ઉપાર્જનની ક્ષમતાના નુકસાનનો ટકાવાર, જે કાયમી અશક્તતામાંથી ઉત્પન્ન થાય છે, તે કાયમી અશક્તતાના ટકાવારથી ભિન્ન હશે. કેટલાક ન્યાયાધિકરણો ખોટી રીતે એવો અનુમાન કરે છે કે તમામ કેસોમાં, કાયમી અશક્તતાની નિશ્ચિત હદ (ટકાવાર)ને અનુરૂપ આવક ઉપાર્જનની ક્ષમતામાં સમકક્ષ નુકસાન થશે, અને પરિણામે, જો રજૂ કરાયેલા પુરાવાઓ કાયમી અશક્તતા ૪૫% દર્શાવે, તો તેઓ એવો નિષ્કર્ષ કરશે કે ભવિષ્યની આવક ઉપાર્જનની ક્ષમતામાં ૪૫% નુકસાન થયું છે. મોટા ભાગના કેસોમાં, આવક ઉપાર્જનની ક્ષમતાના નુકસાનની હદ (ટકાવાર)ને કાયમી અશક્તતાની હદ (ટકાવાર) સમાન માનવાથી અત્યંત ઓછી અથવા અત્યંત વધારે વળતર રકમ ફાળવવાનો પરિણામ આવશે.

૧૧. ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા જે બાબતનું મૂલવણ કરવાનું છે તે ઈજાગ્રસ્તની કમાણી કરવાની ક્ષમતા પર કાયમી અપંગતાનો શું પ્રભાવ પડે છે તે છે;

અને કમાણી ક્ષમતામાં થયેલા નુકસાનનું આવકના ટકાવારીના આધારે મૂલવણ કર્યા પછી, ભવિષ્યની કમાણીના નુકસાન સુધી પહોંચવા માટે (આધારભૂત નિર્ભરતા-નુકસાન નક્કી કરવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતી માનક ગુણાંક પદ્ધતિ લાગુ કરીને) તેને નાણાકીય પરિમાણમાં ગણતરીબદ્ધ કરવું પડે છે. તેમ છતાં, અમે નોંધીએ છીએ કે કેટલાક કિસ્સાઓમાં, પુરાવાનું મૂલવણ અને આકલન કર્યા પછી, ટ્રિબ્યુનલ એવું નિષ્કર્ષે આવી શકે છે કે કાયમી અપંગતાના પરિણામે કમાણી ક્ષમતાના નુકસાનની ટકાવારી, કાયમી અપંગતાની ટકાવારી જેટલી જ આશરે સમાન છે; અને તેવી સ્થિતિમાં, નિશ્ચિત જ, વળતર નક્કી કરવા માટે ટ્રિબ્યુનલ ઉદ્દેખિત ટકાવારી અપનાવશે. (ઉદાહરણ તરીકે, આ અદાલતના અરવિંદ કુમાર મિશ્રા વિ. ન્યૂ ઇન્ડિયા અશ્યોરન્સ કો. લિ. અને ચાંદવા કુમાર વિ. નેશનલ ઇન્શ્યોરન્સ કો. લિ. મામલાઓમાં આપેલા નિર્ણયો જુઓ.)”

૧૨. XX XX XX

૧૩. કાયમી અપંગતાનો વાસ્તવિક આવકક્ષમતા પર શું પ્રભાવ પડે છે તે નક્કી કરવાની પ્રક્રિયામાં ત્રણ પગથિયા આવે છે. અધિકરણને પ્રથમ એ નિર્ધારિત કરવું પડે કે દાવેદાર કાયમી અપંગતા હોવા છતાં કઈ પ્રવૃત્તિઓ ચાલુ રાખી શકતો હતો અને કાયમી અપંગતાના પરિણામે કઈ પ્રવૃત્તિઓ કરી શકતો ન હતો (જીવનની સુવિધાઓના નુકસાનના મથાળામાં વળતર આપવાના હેતુ માટે પણ આ બાબત સંબંધિત છે). બીજો પગથિયો એ છે કે અકસ્માત પહેલાં તેનો ધંધો, વ્યવસાય અને કામનું સ્વરૂપ શું હતું, તેમજ તેની ઉંમર કેટલી હતી, તે નક્કી કરવું. ત્રીજો પગથિયો એ છે કે શોધવું કે (૧) દાવેદાર કોઈપણ પ્રકારની જીવનનિર્વાહની આવક મેળવવામાં સંપૂર્ણપણે અસમર્થ બન્યો હતો કે કેમ, અથવા (૨) કાયમી અપંગતા હોવા છતાં દાવેદાર અગાઉ જે

પ્રવૃત્તિઓ અને કાર્યો કરતો હતો તે હજુ પણ અસરકારક રીતે ચાલુ રાખી શકતો હતો કે કેમ, અથવા (૩) તેને તેની અગાઉની પ્રવૃત્તિઓ અને કાર્યો બજાવવાથી અટકાવવામાં આવ્યો હતો અથવા તેમાં મર્યાદિત કરવામાં આવ્યો હતો, પરંતુ તે કેટલીક બીજી અથવા ઓછા પ્રમાણની પ્રવૃત્તિઓ અને કાર્યો ચાલુ રાખી શકતો હતો જેથી તે પોતાનું જીવનનિર્વાહ કમાતો રહે અથવા કમાઈ શકતો રહે.”

અતે, ઉપરોક્ત નિર્ણયોમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે કરેલા અવલોકનોમાંથી સ્પષ્ટ થાય છે કે હાલના કેસમાં સંબંધિત ડૉક્ટરે દાવેદારની અશક્તતા અંગે, અર્થાત્ સમગ્ર શરીર તરીકે ૬૦%નું પ્રમાણપત્ર આપ્યું હોવા છતાં, દાવેદારે કરાતાં કામના સ્વરૂપને ધ્યાનમાં લેતાં, દાવા ન્યાયાધિકરણે દાવેદારની ૧૦૦% કાર્યાત્મક અશક્તતા યોગ્ય રીતે ગણમાં લીધી છે એવું નિશ્ચિતપણે કહી શકાય. અમે નોંધ કરી શકીએ કે દાવેદાર અનાજના વેપારના ધંધામાં સંકળાયેલા હતા, જેના માટે તેમની પાસે આવશ્યક પરવાનો હતો. અકસ્માતના કારણે તેમને ગંભીર શારીરિક ઈજાઓ પહોંચી હતી, જેના પરિણામે પક્ષાઘાત થયો હતો. ડૉક્ટરે સમગ્ર શરીર તરીકે ૬૦% કાયમી અશક્તતા આંકી હતી. દાવા ન્યાયાધિકરણે નોંધ્યું હતું કે અકસ્માત પછી લાંબા સમય બાદ જ્યારે દાવેદાર પોતાનું નિવેદન નોંધાવવા આવ્યા ત્યારે તેમને ખુરશીમાં બેસાડી લાવવાના બન્યા હતા અને સમગ્ર નિવેદન દરમિયાન તેમને બે વ્યક્તિઓનો સહારો આપવો પડ્યો હતો. સહારા વિના ખુરશીમાં સીધા બેસી ન શકતી કોઈપણ વ્યક્તિ કોઈ સામાન્ય ધંધો ચલાવી શકે તેવી સ્થિતિમાં ન હોય, તેવી કલ્પના કરવી મુશ્કેલ

નથી. ભલે અનાજના વેપારના ધંધામાં કઠોર શારીરિક પરિશ્રમની આવશ્યકતા ન હોય, તેમ છતાં તેમાં ઓછામાં ઓછી ગતિશીલતા આવશ્યક હોય છે, જે દાવેદારે ગુમાવી દીધી હતી. તેથી, પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૬-વીમા કંપની તરફથી હાજર થયેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી મજમુદારે કરેલી આ રજૂઆત કે વળતર ફટકારવા માટે દાવેદારની માત્ર ૬૦% અશક્તતા જ ધ્યાનમાં લેવી જોઈએ, તે અમે સ્વીકારતા નથી.

૮. દાવા અધિકરણ દ્વારા કરવામાં આવેલી આવકના નુકસાનની ગણતરીની નજીકથી તપાસ જરૂરી છે. દાવેદારે મૂલ્યાંકન વર્ષ ૨૦૦૮-૨૦૦૯ અને ૨૦૦૯-૨૦૧૦ માટેની આવકવેરા રિટર્નો રજૂ કરી હતી. આ બન્ને રિટર્ન અકસ્માતની તારીખ પહેલાં જ દાખલ કરવામાં આવી હતી. મૂલ્યાંકન વર્ષ ૨૦૦૮-૨૦૦૯ની રિટર્નમાં, દાવેદારે અનાજના વેપારના ધંધામાંથી રૂ.૧,૫૩,૯૯૪/- આવક દર્શાવી હતી. મૂલ્યાંકન વર્ષ ૨૦૦૯-૨૦૧૦ માટે, આવી આવક રૂ.૨,૩૧,૨૭૬/- દર્શાવવામાં આવી હતી. અધિકરણે આ છેલ્લા બે વર્ષોની આવકનો સરેરાશ કાઢી એવો નિષ્કર્ષ આપ્યો કે અકસ્માતના સમયે આકારણીધારક પોતાના ધંધાકીય આવકમાંથી રૂ.૧,૯૨,૭૦૦/- કમાતો હતો. ત્યારબાદ અધિકરણે ભવિષ્યના વર્ષો માટે અનાજના વેપારની આવકનો વિચાર કર્યો અને ઉપર દર્શાવ્યા મુજબ ગણતરી કરાયેલ રૂ.૧,૯૨,૭૦૦/-ની સરેરાશ આવકની સરખામણીએ આવી આવકમાં પ્રતિ વર્ષ રૂ.૩૯,૫૩૪/-નો ઘટાડો થયો હતો એવું માન્યું. તેથી અધિકરણે ૯ ના ગુણાંકનો અવલંબ લઈને

આ મથક હેઠળ રૂ.૩,૫૬,૪૦૦/- વળતર મંજૂર કરવા માટે રૂ.૩૯,૫૩૪/- ની આ રકમને પ્રતિ વર્ષની આવકના નુકસાન તરીકે સ્વીકારી.

અમારી મત મુજબ, અધિકરણે ગંભીર ભૂલ કરી છે. અકસ્માત દરમિયાન દાવેદારને થયેલી ઈજાઓનું પરિણામ ૧૦૦% કાર્યાત્મક અપંગતામાં થયું હતું એવો નિષ્કર્ષ આપ્યા પછી, ભવિષ્યની આવકના નુકસાનની ગણતરી કરવા માટે અધિકરણે અકસ્માતના સમયે દાવેદારની કુલ આવકની ગણતરી કરવી જોઈતી હતી. એક તરફ કાર્યાત્મક અપંગતા ૧૦૦% ગણવી અને ત્યારબાદ ભવિષ્યની આવકના નુકસાન તરીકે દાવેદારની તત્કાલીન આવકનો નાનો જ ભાગ મંજૂર કરવો, સ્વયંવિરોધી હતું. ઈજાઓ એવી હતી કે જે દાવેદારને પોતાનો ધંધો ચાલુ રાખવામાં સંપૂર્ણ રીતે અસમર્થ બનાવે અને તેથી ૧૦૦% કાર્યાત્મક અપંગતા ઉત્પન્ન થાય, તે બાબતે અધિકરણના મતને અમે પહેલેથી જ પુષ્ટિ આપી છે. તેથી રૂ.૧,૯૨,૭૦૦/-ની આ સમગ્ર રકમ ભવિષ્યની આવકના નુકસાન તરીકે ગણવામાં આવવી જોઈતી હતી અને તેને ૯ ના ગુણાંકથી ગુણવામાં આવવી જોઈતી હતી. આ રકમ ભવિષ્યની આવકના નુકસાન માટે મંજૂર કરાયેલા રૂ.૩,૫૬,૪૦૦/-ના વળતરના સ્થાને રહેશે અને કારણ કે અમે ૧૦૦% આવકના નુકસાનનું વળતર મંજૂર કરી રહ્યા છીએ, આવકના નુકસાન બદલની રૂ.૧,૩૬,૮૭૫/-ની રકમ આ ગણતરીમાં સમાવી જશે.

જોકે, વીમા કંપનીના વિદ્વાન વકીલે જોરદાર દલીલ કરી કે દાવેદાર ધંધો ચલાવવા અસમર્થ બન્યો હોવા છતાં, ધંધો હકીકતમાં ચાલુ રહ્યો હતો. તેથી દાવેદારને માત્ર દેખરેખના નુકસાન માટે જ વળતર મળી શકે. તેમણે દર્શાવ્યું કે દાવેદારના પુત્રએ ધંધો ચાલુ રાખ્યો હતો. આવી દલીલ સ્વીકારી શકાતી નથી. જ્યારે દાવેદાર સક્રિય રીતે ધંધો કરતો હતો, ત્યારે તે એકમાત્ર માલિકીનો વ્યવસાય હતો. તેણે અન્નધાન્યના વેપાર માટે પરવાનો મેળવ્યો હતો. પોતાના પ્રયત્નોથી તે કમિશન રૂપે નોંધપાત્ર આવક કમાતો હતો. પોતાની સાક્ષીમાં તેણે આ સૂચન નકાર્યું હતું કે અકસ્માત પહેલાં પણ તેનો પુત્ર ધંધામાં તેની મદદ કરતો હતો. જો દાવેદાર ધંધો ચલાવવા અસમર્થ બન્યા પછી પુત્રએ એ જ ધંધો શરૂ કર્યો હોય, તો એવા ધંધામાંથી ઉત્પન્ન થતી કોઈપણ આવક દાવેદારની ગણાવી શકાય નહીં. તે આવક માત્ર અને માત્ર પુત્રની જ ગણાશે. બહુમાં બહુ એટલું કહી શકાય કે પુત્રએ પોતાનો ધંધો કરવા માટે તે પરવાનો ઉપયોગ કર્યો, જે પરવાનો તે કોઈપણ સ્થિતિમાં સ્વતંત્ર રીતે મેળવી શક્યો હોત. જો દાવેદારને અકસ્માત ન થયો હોત, તો પુત્ર પોતે સ્વતંત્ર રીતે અન્ય કોઈ ધંધામાં જોડાઈ શક્યો હોત. માત્ર એટલા માટે કે પુત્ર તે ધંધામાં જોડાયો જેમાં પહેલાં પિતા સંલગ્ન હતા, એવું કહી શકાય નહીં કે તે ધંધામાંથી થયેલી આવક પિતાની હતી. આપું તર્ક સ્વીકારવું અનેક કારણોસર ભૂલભર્યું થશે. પ્રથમ, દાવેદારે ૧૦૦% કાર્યાત્મક અપંગતા ભોગવી હતી. તે ધંધો ચાલુ રાખવામાં સંપૂર્ણપણે અસમર્થ બન્યો હતો. બીજું, જેમ નોંધાયું છે તેમ, આવક ઉત્પન્ન કરનાર પ્રયત્નો પુત્રના હશે. તેથી આવક પુત્રની જ ગણાશે. ત્રીજું, પુત્ર કોઈ અન્ય લાભદાયક રોજગારમાં પણ

જોડાઈ સ્વતંત્ર અને વધારાની આવક મેળવી શક્યો હોત. ચોથું, આ સૂત્ર અનુસાર પુત્રની સમગ્ર આવક પિતાના હાથે ગણવામાં આવે છે, અને આ રીતે આવકનો વાસ્તવિક કમાઉ વ્યક્તિ હોવા છતાં પુત્ર પાસે પોતાની કોઈ આવક જ રહેતી નથી. અંતમાં, જો આવક પુત્રએ કમાઈ હોય, તો તે પિતા ને આપશે તેની કોઈ ખાતરી નહોતી. આવી આવકને પિતાની આવક સામે સમાયોજિત કરવું સર્વથાં અનુમત્ય નહોતું.

૯. અમારી એવી પણ માન્યતા છે કે દાવા ટ્રિબ્યુનલે જીવનની સુવિધાઓના નુકસાનના મથાળા હેઠળ રૂ. ૫૦,૦૦૦/- મંજૂર કરીને ભૂલ કરી છે. અકસ્માતને કારણે, દાવેદારને ગંભીર ઈજાઓ પહોંચી હતી, જેના પરિણામે તેના શરીરનો ડાબો ભાગ અર્ધાંગવાયુગ્રસ્ત થયો છે અને તેનો જમણો હાથ તથા જમણું પગ પણ અર્ધાંગવાયુગ્રસ્ત છે. તેનો ચહેરો વાંકો થઈ ગયો હતો અને તેથી, તે પોતાનું વૈવાહિક અને સામાજિક જીવન માણી શકે તેવી સ્થિતિમાં નથી. દાવેદાર અન્ય લોકોની મદદ વિના પોતાની દૈનિક પ્રવૃત્તિઓ પણ કરી શકે તેવી સ્થિતિમાં નથી, તેથી, તે જીવનની તે સુવિધાઓથી વંચિત થયો છે જેનો તે આનંદ લઈ શક્યો હોત. આમ, અમારી એવી માન્યતા છે કે દાવા ટ્રિબ્યુનલે દર્શાવેલ મથાળા હેઠળ ઓછી રકમ મંજૂર કરી છે. તેથી, જીવનની સુવિધાઓના નુકસાનના મથાળા હેઠળ તે રૂ. ૫૦,૦૦૦/-માંથી વધારીને રૂ. ૧,૦૦,૦૦૦/- કરવામાં આવે છે.

૧૦. ઉપરોક્ત ચર્ચામાંથી સ્પષ્ટ થાય છે કે દાવેદારની કાર્યાત્મક અપંગતા ૧૦૦% છે. દાવેદાર અન્નધાન્યના કમિશન એજન્ટ તરીકે પોતાનો ધંધો ચલાવતા હતા, અને તેમને થયેલી ઈજાઓને કારણે તેઓ ઉક્ત ધંધો ચલાવી શકે તેવી સ્થિતિમાં નથી, તેથી આંક ૯૪ અને ૯૫ પર રજૂ કરાયેલા આવકવેરા રિટર્નોને ધ્યાનમાં લેતા એવું કહી શકાય કે તેમને ભવિષ્યની આવકમાં દર વર્ષે રૂ. ૧,૯૨,૭૦૦/- નું નુકસાન થયું છે. તેથી, અમે ધારણા કરીએ છીએ કે દાવેદારને ભવિષ્યની આવકમાં દર વર્ષે રૂ. ૧,૯૨,૭૦૦/- નું નુકસાન થયું છે. દાવેદારની વય, એટલે કે ૫૭ વર્ષ, ધ્યાનમાં લેતાં દાવા પંચે ૯ નો ગુણાક યોગ્ય રીતે લાગુ કર્યો છે. તેથી, દાવેદાર રૂ. ૧,૯૨,૭૦૦ x ૯ = રૂ. ૧૭,૩૪,૩૦૦/- મેળવવા હકદાર છે. અમારી વધુમાં એવી પણ માન્યતા છે કે દાવેદાર સુવિધાઓના નુકસાનના મથાળે રૂ. ૧,૦૦,૦૦૦/- મેળવવા પણ હકદાર છે, જે દાવા પંચ દ્વારા ખોટી રીતે રૂ. ૫૦,૦૦૦/- આપેલ છે. તેથી, ઉપર દર્શાવ્યા મુજબ, દાવેદાર ભવિષ્યની આવકના નુકસાનના મથાળે રૂ. ૧૭,૩૪,૩૦૦/- મેળવવા હકદાર છે. દાવા પંચે અન્ય કોઈ મથાળાં હેઠળ વળતર આપતાં કોઈ ભૂલ કરી નથી, અને તેથી, ઉપરોક્ત રકમની ગણતરી નીચે મુજબ કરવી જરૂરી છે:

રૂ. ૧૭,૩૪,૩૦૦/- ભવિષ્યની આવકના નુકસાનના મથાળા હેઠળ

રૂ. ૦૧,૦૦,૦૦૦/- સહાયક સેવાઓના ખર્ચ, વાહનવ્યવહાર અને વિશેષ આહાર માટે

રૂ.૦૫,૧૨,૦૦૦/- સારવાર ખર્ચ માટે

રૂ.૦૧,૦૦,૦૦૦/- સુવિધાઓના નુકસાન માટે

રૂ.૦૧,૦૦,૦૦૦/- પીડા, આઘાત અને વેદના માટે

રૂ.૨૫,૪૬,૩૦૦/- કુલ વળતર

તેથી, કુલ વળતર રૂ.૨૫,૪૬,૩૦૦/- થાય છે. આથી, દાવેદાર-અપીલકર્તા પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૬-વીમા કંપની પાસેથી દાવા અરજી દાખલ થયાની તારીખથી વસૂલાત થાય તેની તારીખ સુધી ૮% ના દરે વ્યાજ સાથે ઉપરોક્ત રકમ મેળવવા હકદાર છે. તેથી, ઉપરોક્ત ચુકાદો અને પુરસ્કાર તે મુજબ સુધારવામાં આવે છે. અપીલકર્તાને આ આદેશ હેઠળ આપેલ વધારાની વળતરની રકમ પર ઘટતી અદાલતી ફી ભરવા નિર્દેશ કરવામાં આવે છે. પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૬ ને અનુપાતીય ખર્ચ અને વ્યાજ સાથે વધારાની વળતરની રકમ આઠ અઠવાડિયાની અંદર દાવા પંચ સમક્ષ જમા કરાવવા નિર્દેશ કરવામાં આવે છે. આ આદેશ હેઠળ અપાયેલ વધારાની રકમમાંથી, દાવા પંચ તેમાંથી ૩૦% રકમ દાવેદારના હિતમાં ચૂકવી આપશે, જ્યારે અહીં ઉપર ગણતરી કરાયેલ વધારાની વળતરની બાકીની ૭૦% રકમ પાંચ વર્ષની અવધિ માટે સંચિત સ્થિર જમા તરીકે રાષ્ટ્રીયકૃત બેંકમાં જમા કરાવવામાં આવશે, જે પાંચ વર્ષની અવધિ પૂર્ણ થયા પછી મુક્ત કરવામાં આવશે. સ્થિર જમા રસીદ પંચના નાજિરની કસ્ટડીમાં રાખવામાં આવે. દાવા

પંચના ચુકાદા અને પુરસ્કારમાં ઉપરોક્ત હદ સુધી સુધારો કરવામાં આવે છે.
અપીલ આંશિક રીતે મંજૂર કરવામાં આવે છે. રેકૉર્ડ અને કાર્યવાહી તાત્કાલિક
દાવા પંચને મોકલી આપવામાં આવે.

(અકિલ કુરેશી, જે.)

(વિપુલ એમ. પંચોલી, ન્યાયમૂર્તિ)

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.